10/06/2019

“Μόλις δώσεις στον Θεό την καρδιά σου ευθύς αμέσως το κάθε τι καταπαύει”

/ Αγιορείτικα

Υπάρχουν μερικές αρρωστημένες καταστάσεις, ψυχικές ἤ πνευματικές, ιδίως όταν κοιμάται ἤ πέφτει να κοιμηθεί ο άνθρωπος, κατά τις οποίες περιπίπτει σε τέλεια αδυναμία κινήσεως. Τις στιγμές αυτές νοιώθει ένα σφίξιμο στην ψυχή του, και παράλληλα κάποιον να του σφίγγει τον λαιμό ἤ να τον πατά στο στήθος και να μην μπορεί να αναπνεύσει. Νοιώθει να μην έχει καρδιά και πνεύμονες, σα να είναι νεκρός. Έχει την βεβαιότητα ότι είναι κάτι το αισθητό αυτό που του δημιουργεί όλη αυτή την κατάσταση, γι αυτό προσπαθεί να κάνει τον σταυρό του, αλλά δεν μπορεί. Προσπαθεί να πει, Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με τον αμαρτωλό, το Πιστεύω ἤ το Πάτερ ημών, για να ελευθερωθεί, αλλά δεν μπορεί.
Αυτοί οι άνθρωποι, αν καταφέρουν να πουν Κύριε Ιησού Χριστέ, ἤ να κάνουν τον σταυρό τους, αμέσως απαλλάσσονται από αυτό το ψυχικό ή πνευματικό, τρόπον τινά, δαιμόνιο και ελευθερώνονται για εκείνη την φορά ἤ για πάντα.
Κάποτε όμως δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, ούτε να αρθρώσουν λέξη, ούτε τα χείλη τους να κουνήσουν, ούτε να κάνουν τον σταυρό τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις, μέσα σε εκείνο τον πόνο, μέσα σε εκείνη την παγωνιά, μέσα σε εκείνο το βάρος, ενώ βλέπουν τον θάνατο να τους εγγίζει, ενώ νομίζουν ότι χάνουν τα

πάντα και ξεψυχούν, τους έρχεται μία έλλαμψη, μία φαεινή αντίληψη: παραδώσου στον Θεό, δώσε τον εαυτό σου στον Θεό. Μόλις δώσουν στον Θεό την καρδιά τους, που σφίγγεται, πλήττει και άγχεται, ευθύς αμέσως το κάθε τι καταπαύει.